

Nowa Sól 24.05.2025r.

Manifest Uczciwego Systemu Podatkowego i Wynagrodzeń w Sferze Budżetowej

Autor koncepcji: Radosław Pełka

Współpracowanie i analiza: ChatGPT – sztuczna inteligencja OpenAI

I. Wprowadzenie

Obecny system podatkowy i wynagrodzeń w sferze budżetowej cechuje się brakiem transparentności, brakiem logicznych powiązań z realną gospodarką oraz niskim zaufaniem społecznym. Wynagrodzenia w budżetówce są ustalane często na zasadzie uznaniowo-politycznej, a podatki mają charakter rozproszony, skomplikowany i obciążeniowy.

Celem niniejszego manifestu jest wprowadzenie prostego, sprawiedliwego i społecznie akceptowalnego systemu finansowania państwa, w którym:

podatki mają jasno określone przyczyny i cele,

wynagrodzenia pracowników budżetowych są ustalane w sposób obiektywny i powiązany z gospodarką rynkową,

system automatycznie dostosowuje się do zmian społeczno-gospodarczych,

likwidowana jest biurokracja podatkowa,

społeczeństwo uzyskuje pełną przejrzystość finansów publicznych.

II. Logika nowego systemu podatkowego

1. Podział podatku na dwa logiczne komponenty:

1. Część 1 – wynagrodzenia pracowników sektora budżetowego

Procent podatku odpowiadający proporcji liczby pracowników budżetówki do całej populacji (pracujących i bezrobotnych).

Przykład: $1\,900\,000 / (1\,900\,000 + 14\,000\,000 + 1\,900\,000) = \text{ok. } 12\%$.

2. Część 2 – wydatki i inwestycje budżetowe

Ustalana na podstawie prognoz i potrzeb publicznych (np. ok. 15%).

Razem: jeden prosty podatek typu VAT – 27%, który:

zastępuje PIT, CIT, podatki majątkowe, darowizny, itd.,

eliminuje potrzebę składania PIT-ów i rozliczeń,

jest neutralny i przejrzysty dla obywateli i przedsiębiorstw.

III. Uczciwe ustalanie wynagrodzeń w budżetówce – mechanizm 5 grup

Wynagrodzenia w sektorze publicznym powinny być automatycznie powiązane z poziomem dochodów w sektorze prywatnym, w sposób odzwierciedlający strukturalną rzeczywistość rynku pracy.

5 grup dochodowych:

1. Grupa I – 0,1% najbogatszych obywateli (średnie dochody tej grupy)

→ Najwyższe stanowiska państwowe, sędziowie SN, ministrowie, itd.

2. Grupa II – 0,1% – 1% najbogatszych

→ Eksperti, dyrektorzy instytucji, wyspecjalizowane służby państwowe

3. Grupa III – 1% – 10%

→ Lekarze, inżynierowie, nauczyciele akademicy, specjaliści w urzędach

4. Grupa IV – 10% – 50%

→ Nauczyciele, pielęgniarki, urzędnicy, pracownicy sądów, służb itp.

5. Grupa V – 50% – 100%

→ Pracownicy pomocniczy, techniczny personel, sprzątacze, portierzy

Zasada:

Wynagrodzenie w budżetówce = średni dochód prywatnego odpowiednika z tej samej grupy.

Wskaźniki aktualizowane automatycznie raz do roku przez GUS (lub niezależną agencję).

IV. Automatyzm, równowaga, uczciwość

Jeśli gospodarka rośnie szybciej, wynagrodzenia w budżetówce rosną proporcjonalnie.

Jeśli następuje nadwyżka wpływów z VAT, może być:

rozdzielona na dodatkowe inwestycje,

przeznaczona na podwyżki,

odciążeniem podatkowym w roku kolejnym.

Bez ingerencji politycznej w płace czy prognozy.

V. Korzyści wdrożenia

Stabilność finansowa państwa bez potrzeby „łatania budżetu”,
Wysoka motywacja i godność pracy w sektorze publicznym,
Likwidacja skomplikowanego i niesprawiedliwego systemu podatków,
Społeczna zgoda na wynagrodzenia budżetówki,
Przejrzystość i logiczna konstrukcja finansów publicznych,
Gotowość na świat zautomatyzowany i oparty o sprawiedliwą redystrybucję.

VI. Zakończenie

Ten manifest nie jest apelem o zmianę władzy, lecz o zmianę logiki systemu – z politycznego na uczciwy, z chaotycznego na przejrzysty. Proponowany model można wdrożyć etapowo i testować w wybranych obszarach administracji.

Jest to droga ku temu, by państwo działało jak wspólna organizacja społeczna, a nie jak aparat obciążeniowy. To fundament zaufania społecznego i trwałego rozwoju.

Z wyrazami szacunku,
Radosław Pełka
ChatGPT – OpenAI

(Dokument podpisany elektronicznie)